

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopenj peti-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanska nižja gimnazija.

Nekaj let je šele tega, kar je bila ustanovljena ljubljanska nižja gimnazija. Nje ustanovitev je oveselila vse narodne kroge ne samo iz splošno-kulturnih ozirav, ne samo, ker je bil z njo pridobljen nov izobraževalen zavod v naši deželi, nego še posebno zategadelj, ker je to bila prva slovenska srednja šola, ker je v tem zavodu slovenščina učni jezik in ker ima ta zavod slovenski značaj.

Naravno je, da je vse, kar misli in čuti narodno, oklenilo ta zavod s posebnimi simpatijami, saj je bil vsakdo uverjen, da postane zavod velicega pomena za našo narodno stvar, da se vzgoji v njem v slovenskem jeziku in v narodnem duhu naraščaj, kateremu višje nemške šole ne bodo moge zamoriti ali zastropiti narodne navdušenosti, kakor se i dandanes še vedno, četudi redkeje dogaja.

Zato pa nas navdaja z resnično skrbjo dejstvo, da slovenska nižja gimnazija ne napreduje tako, kakor bi bilo pričakovati. Uzroki temu so različni, a prav, ker nam je razvoj in procvit tega zavoda na srcu, zdi se nam potrebno, da izpregovorimo o njih — dokler je čas!

Gimnazija ni tako obiskovana, kakor bi mogla in morala biti. Dijaštvo se je nekako ogiba ter sili v slovenske vzporednice na višji gimnaziji, to pa zategadelj, ker ve, da po izvršitvi male gimnazije mora itak prestopiti na veliko gimnazijo. Tacega prestopa z jednega zavoda v drugi se vsak dijak boji in če le more, se mu umakne, čemur se gotovo nihče ne čudi, kdor količjak pozna šolske razmere. Pri dijakih nižje gimnazije je pri tem upoštevati še to, da je pouk na višji gimnaziji popolnoma nemški in da torej ni pravega prehoda.

Jako škodljivo upliva na obisk slov. nižje gimnazije tudi to, da dijaki nimajo upanja, priti v Alojzijevešče. Zatrjuje se nam z verodostojnih strani, da zahteva vodstvo Alojzijevešča, naj njega gojenci obiskujejo višjo gimnazijo. Znano je, da dijaki z dežele z malimi izjemami reflektujejo skoro vsi na vzprejem v Alojzijevešče, saj so materialne razmere našega kmetkega prebivalstva tako klaverne, da le

malekateri iz njih zmaguje troške za študije otrok. Ne bomo preiskovali, je li izvira omenjeno stališče vodstva Alojzijevešča iz animoznosti do nižje gimnazije, ker je slovenska, kar ni neverjetno, ali iz kadih družib, nam neznanih nagibov; istina je, da je vodstvo Alojzijevešča največ uzrok, da prav najboljši slovenski dijaki slijo na višjo gimnazijo, dočim ostajajo nižji gimnaziji večinoma le sahejši elementi.

Pa še jeden uzrok je, kateri upliva, da dijaki ne obiskujejo radi nižje gimnazije. Na sebi je malenkosten, a kdor pozna dijaka, njegovo mišljenje in čustvovanje, tiisti se mu ne čudi. Na višji gimnaziji se šolsko leto radi maturitarnih izkušenj konča kadih 14 dni prej, kakor na nižji gimnaziji in zategadelj vstopijo dijaki rajši kaj na višjo gimnazijo, da so deležni teh daljših počitnic.

Zadnji čas je, da se naredi konec tem nezdravim razmeram. Ko bi začela gimnazija hirati, bi jej ne bilo mogoče pomagati. Apel na vodstvo Alojzijevešča pač ne bo pomagal, kajti po našem mnenju so odločilni gospodje pri Alojzijevešču v narodnem oziru precej mlačni in ne gledajo slovenskega šolstva nič preveč prijazno, a vsaj drugi faktorji morajo zastaviti vse svoje sile, da postavijo nižjo gimnazijo na zdravo podlago.

Prvi pogoj temu je, da se nižja gimnazija razširi v popolno gimnazijo. To je lahko mogoče in bi državi ne prozročalo posebnih stroškov, saj bi se potem razbremenila obstoječa višja gimnazija, a dijaki bi sedanjo nižjo gimnazijo dosti rajši obiskovali, ako bi mogli na njej izvršiti srednješolske študije, ako bi jim po izvršitvi nižjih razredov ne bilo treba prestopiti na drug, tuj zavod.

Ako smo prav poučeni, se je dež. šolski svet Jani bavil z resolucijo dež. zbora, naj se na obstoječih višjih gimnazijah na Kranjskem v V. in VI. razredu poučujejo nekateri predmetje v slovenskem jeziku. S pomočjo gospoda prošta Klofutarja, kateri stoji na stališču, da se slovenščina v naših šolah itak že preveč goji, je bila dotična zahteva odklopljena, pač pa je pri tisti priliki gospod dež. predsednik baron Hein izjavil, da se boče pri mini-

sterstvu potegnil za to, da se slovenska nižja gimnazija razširi v popolno slovensko gimnazijo.

Merda je gospod baron Hein to storil v nadi, da na ta način spelje slovenske zahteve glede srednjih šol ad absurdum. A bodi kakorkoli. Nam in slovenski, nižjo gimnazijo obiskujoči mladini kakor tudi zavodu, bi bilo s to pomsgano in zato kličemo gospodu dež. predsedniku: Gospod baron — bodite mož-beseda!

Najnovejša izjava celovškega knezoškofa — neosnovan napad?

Iz Velikoveca, dne 24. junija.

Tako je vedno! Kakor hitro se oglasi „Slovenski Narod“ in pove kaj, kar ni všeč gospodom, zbranim okrog „Slovenca“, planejo po njem z vso srditostjo in zatrjujejo vselej, da je vse popolnoma neresnično, kar je pisal „Slov. Narod“, da so njegove trditve le „odmni“, „neosnovani“ itd. napadi. Tako delajo vselej, pa naj gre za kacega škofa ali za najzadnejega in najmanj vrednega kaplana.

Tako se je zopet jedenkrat razkoračil „Slovenec“, oziroma njegov dopisnik, minuli torek nad dopisom „Slovenskega Naroda“ iz našega mesta, kateri prav dobro predočuje kako gospod knezoškof dr. Kahn zaničuje koroške Slovence. „Slovenec“ nikakor noče iti v glavo, kako bi zamogel knezoškof dr. Kahn s svojo izjavo: „Preveč, noben, vi bi morali začeti z leseno barako!“ žaliti slovenski narod in imenuje to kratko malo le — „šalo“.

Gospod dopisnik „Slovenec“ torej v tem izreku škofovem ne vidi nikakega preziranjja nas Slovencev, ampak se potuhnjeno trudi, na stari in „znani“ način zopet jedenkrat popolnoma oprati knezoškofa dr. Kahna. Prosim vas, gospoda, kdo naj verjame, da je knezoškof dr. Kahn — prijatelj Slovencev? Kdcr le količjak zasleduje delovanje koroškega višjega dušnega pastirja, ta vé, da dr. Kahn ne dela tako slabih šal, pač je pa dr. Kahn že čestokrat pokazal, da mu slovenski živeli na Koroškem ni dosti pri srcu. Knezoškof dr. Kahn, da bi se ra-

LISTEK.

Tja in sém.

Če bi bil podlistkar dičnega „Sloven. Lista“, moj Bog, kako dobro bi se mi godilo! Pisal bi o velikih zaslugah „izvrstnega“ kurata Koblarja za domačo slog, proslavljal bi rodoljubno delavnost drja. Gregoriča, ali pa bi vzel na muho — koga? — i koga neki! — dr. Tavčarja, ki ni storil niti kot politik, niti kot pisatelj, niti kot človek še prav ničesar dobrega in trajno koristnega, — ali pa bi del na perilnik svētika Murnika in z njim vso to preklicano narodno stranko. Ako bi pa bila sila — tudi sprememba je včasih dobra! — lotil bi se osebnostij urednikov „Slovenskega Naroda“.

Vidite, g. urednik, koliko krasnih sujetov je za slogoljubni list, koliko hvaležnih snovij v razširjevanje — krščanskega socializma! Jaz pa ne smem delati — narobe, ne smem govoriti resnice o dvomljivih rodoljubih okoli revolverskega „Sloven. Lista“, ne smem pisati dejstev o „izvrstnem“ kuratu in nosljajočem Vinku, ne smem niti odbijati lažij in podtikanj možem narodne stranke, saj bi se mi vse to — zamerilo. Reklo bi se iz nova, da jaz zabavljam, da jaz grdim in da jaz kalim mir in slog. Tako moram torej molčati.

V „Slovenskem Narodu“ pa je sploh težko kaj pisati, ne da bi padli po človeku ljudje ter, izrabljajoč „lejalnost“ nekih uredništev, izlivali svojo togotico v pokrajinskih listih. Občutljivi in nervozni so nekateri Slovenci res že tako, da je težava govoriti z njimi, ne da bi te oblegali s protesti. § 19. ni razmeroma menda nikjer na svetu toliko izrabljevan kakor v nas, in protestov nikjer toliko ne dežuje, kakor baš v nas.

Kdo pri nas vse že ne protestuje?

Ako zapišeš, da ima kdo rudečo brado — protest je tu, ako rečeš, da si videl koga v družbi delavk, protestiral bo ogerčen ter trdil, da si ga hotel — žaliti. In če mu še dokazuješ, da delavska družba vender ni sramotna, da so delavci — zlasti pa lepe mlade delavke! — neprecepljiv sloj. Ali pa če komu omeniš, da je bil sam delavec, ki je pred nekaj leti vozil in rinil po mestu vozičke, prenašal zabojčke in ovitke, umazan in strgan ter i sedaj služi kruh z rokami, — o, če greš celo tako daleč, da mu rečeš: tudi sam sem delavec, služoč si v potu svojega obraza svoj košček kruha, — vse zaman. Protesti ne prenehajo, saj razžaljenec ne preriva več vozičkov i. t. d., nego hodi že v širokih modernih hlačah, in v dolgi elegantni suknji. Čuti se „gospoda“ in zagrizen buržvazije je v potencirani meri! Žalostna nam majka! —

Ker vlada torej v nas tolika občutljivost, ne smem se niti čuditi, da je imeia „Slovenska Matica“ svoj občni zbor na — magistratu, ne pa v — „Narodnem domu“, čegar pravna posestnica bo jedenkrat sama. „Narodni dom“ mora menda biti zbirališče vseh narodnih društev, saj v ta namen je bil pač sezidan od vsega naroda. Radi slovenske občutljivosti pa se tudi ne upam ponoviti trditve, da se je moral „Matični“ odbor ukloniti — klerikalcem, ki ne marajo hoditi v „Narodni dom“, ker niso zanj še ničesar dali. Trditi tudi ne smem, da je bil občni zbor prav radi tega toli pičlo obiskan, ker je bil sklican ob toli neprilicni uri. Ugovarjati tudi nočem, da se odbor pri izdajanih knjigah ne drži gesla „In medio virtus!“, nego da izdaja dosledno preveč znanstvenega gradiva. Trditi tudi ne smem, da je baš to vzrok, da „Matica“ ne more iz povojev. Toliko pa se vender osmelim, da izrazim željo, naj bi odbor jasno povedal, za kaj ne uvažuje predlogov, kateri se mu stavijo v različnih listih. Na občnem zboru je po sedanjih razmerah (ki se morajo izpremeniti) vsaka debata in vsaka opozicija izključena. Obč. zbor je sploh — naj se mi ne zameri! — karikatura obč. zbora, saj se ga ne udeleži niti stotinka vseh članov! — Odbor naj bi torej vprašanje: kako povzdigniti število članov in kakšne knjige naj se izdajajo? razpravljaj

doval krasne stavbe velikovške narodne šole, katero je ves slovenski narod zgradil in za katero je skladal kamenček na kamenček? Tega gospodje pri „Slovencu“ sami! ne verujete Vsa dosedanja naklonjenost napram nam Slovincem je od strani dr. Kahna tako malenkostna, da ne vemo navesti ni jednega slučaja, iz katerega bi lahko sodili, da smo pri njem jednako vredni z našimi ljutimi sovražniki v deželi. Ni li zadosti dokazov, kako ravna on z našim slovenskim duhovništvom, katero se poganja in bojuje za narodove pravice, in katero škof radi tega prestavlja v čisto ponemčene kraje, vsled česar mora potem dotični narodni vrtnar končno izgubiti še tisto narodnega duha, kar ga je gojil izza mladih dnij v svojem srcu? Ali vam ni več v spominu vzorni rodoljub, ranjki Tomaž Romavh, katerega je škof dr. Kahn takorekoč ugonobil? In takim „šaljivcem“ naj bi potem mi gledali skozi prste!

Noben razsoden človek ni tako kratkoviden, da bi izjavo škofovo smatral kot priprosto „šalo“, posebno, ker knezoškof dr. Kahn dosedaj še nikdar ni pokazal, da nas Slovence le količkaj spoštuje, le „Slovenčev“ dopisnik se trudi te njegove besede izpremeniti v „norčevanje“; a ljubljanski „Slovenec“ je vedno jako optimističen, in opira vsacega, naj je storil kakoli, da je dotičnik le — duhovnik.

Naj bi se zvesti in pridni „Slovenčev“ poročevalec bil potrudil sam v Velikovo in bi čul takajšnje naše Nemce, kako so oni tolmačili škofov izrek; potrudil naj bi se bil le v kakšno našo gostilno ali sploh v kak javni lokal in gotovo ne bi tolmačil škofovih besed kot „šalo“, nego bi imel vse drugačno sodbo o njih.

Pa odjastimo mu to, ker poročevalec ni bil iz našega mesta, temveč iz Celovca, kjer ni imel prilike, slišati javnega mnenja. Kdor pa „Slovenčev“ dopis bere, spozna precej, da je prišel njega pisatelj iz „nove“ kat. šole. Obžalujemo, da so tudi na Koroškem začeli nekateri capljati za odsluženim urednikom „Rimskega Katolika“, sedanjim škofom dr. Mahničem. Dopisnik „Slovenčev“ bi bil bolje storil, da je svojega višjega cerkvenega dostojanstvenika opozoril, naj bi v bodoče bil v izgovorjanju besedij in „šal“ bolj oprezen, da se ne bode potem moglo kito tolmačiti njegovo „nedolžno“ norčevanje.

Gospod dopisnik celovški se nadalje sklicuje tudi na najkompetentnejše poročilo o tej stvari v našem koroškem „Miru“. Poročilo „Mira“ in poročilo „Slovenskega Naroda“ se v vsem vjemata, samo da pravi pisec v „Miru“, kakor tudi v „Slovencu“, da se je knezoškof pohvalno izrazil o lepi stavbi, in da ga veseli, da je šola tako krasno zidana, dočim navaja „Slovenski Narod“ tudi „šaljivi“ izrek škofov: „Preveč, nobel, vi bi morali začeti z leseno barakco“, kar pa slučajno poroča tudi škofov organ, „Kärntner Zeitung“, katera tudi poroča o tem dogodku in pravi, da se je knezoškof izrazil nasproti šolskim sestram: „Zu nobel, sie hätten sollen mit einer hölzernen Baracke beginnen“. Če torej tudi ta škofov časopis ničesar ne omenja o kaki „šali“, tedaj je gotovo gola resnica, da je škof dotične besede

resno menil, saj tudi ni mož po tem, da bi se iz našega najhujšega nasprotnika kar čez noč v najboljšega prijatelja prelevil.

Kar se tiče poročila „Slovenčevga“ je vsaka nadaljna beseda odveč; pač pa treba jedenkrat že izreči odločno sodbo o našem „Miru“, katerega navaja celovški dopisnik „Slovenčev“ v svojo obrambo. Da se vzgajajo tudi pri nas na Koroškem slovenski duhovniki v že zgoraj omenjenem Mahničevem smislu, je iskreno obžalovati. Znano je, da jedini slovenski koroški časopis „Mir“, katerega je ustanovil nepozabni ranjki Andrej Einspieler, ni v prejšnjem času nikdar tako klečepalil pred škofom, kakor se to vidi ravno v tem slučaju, ko se ne upa izreči grajalne sodbe o razžaljivem izreku knezoškofovem. Zadnji čas se je slovenski, nekdanj Einspielerjev „Mir“ nekako oklenil nasprotnika koroških Slovincov, dr. Kahna, kaže se, da je list skoro popeloma v škofovih rokah, oziroma v rokah njegovih zagovornikov a tout prix. S sedanjjo politiko „Mira“, s katero se že najpriprostejši slovenski kmetič more le iz težka strinjati, ne pojde več dolgo, zakaj zgoditi se zna, da bode nekdanji zaslužni Einspielerjev list „Mir“ pričel napadati sedanje Einspielerje, mej tem, ko bode branil in zagovarjal nasprotnike Slovincov. Sploh naj pa slavna gospôla okoli „Slovenca“ in „Slovenčev“ dopisnik s Koroškega blagovolijo vzeti na znanje, da se bode menda že še smelo objavljati in kritikovati slovenskemu narodu kvarno početje na Koroškem tudi v kakem drugem časopisu, in ne samo v „Slovencu“. Ne mislite si, da je morebiti že napravljen kitajski zid, in nekar ne mislite, da je že vsa koroška duhovščina prisegla na Mahničev evangelij!

V Ljubljani, 26. junija.

Proti dr. Riegerju, ki je postal ta dni baron, prinesla je židovska „Neue Freie Presse“ jako nestrane članek. Vidi se, da židje ne morejo zatajiti jezice, da postane tudi kak Slovan plemenit, ter se zadržajo vanj z neslanimi dovtipi, ki visokosti Riegerja ne morejo doseči. Naj se misli o političnem mišljenju dr. Riegerja, kar se hoče, to ostane dejstvo, da je za prospeh Avstrije jako mnogo storil, in da ni svojega odličnega mesta nikoli izrabil v sebične namene. Dr. Rieger je sedaj star mož, a tekom političnega dela vsega življenja si ni pridobil ničesar, pač pa je mnogo žrtvoval. Tega seveda židovski umazanci in njihove korifeje ne znajo. Zljed: pl. Plener!

Nemško šolsko društvo zopet beraci. Z dolgoveznim in javkajočim pozivom obrača se odbor do vsega nemškega naroda v Avstriji, naj se vendar usmili „Schulvereine“ ter ga ne puste povsem propasti. Po preteku 17 let pokazala se je namreč polagoma brezbriznost nekaterih nemških krajev za to ponemčevalno društvo. Njže Avstrijska, Dunaj in druga mesta niso skoraj prav nič prispevali. Zato ima društvo primanjkljaj; opustiti se morajo nekatere šole in nekateri viti, in sploh se mora društvo omejiti v svojih izdatkih. Mej Nemci pač vedno bolj prodira mnenje, da stalšče društva ni prave, in da so mali uspehi ponemčevanja previroko plačani. Be račanje odbora bo torej malo, vsekakor pa ne trajno koristilo.

vsaj javno v časopisih, ne pa, kakor doslej, zavračal vse predloge na občnem zboru z dvema tremi frazami. Saj javnost je odločilna, ne pa odbor, ki je le izvrševalen in nasvetovalen organ. Nu, v „Matici“ se godi sedaj prav narobe. — Pa mi to kdo odgovoril: ne poznaš razmer! — Dobro, gospoda, razložite jih, če jih toli poznate, saj i to je vaša — dolžnost!

Vse to bi rad povedal, a bojim se protestov in dokazov, da žalim; torej se rajše sam umorim ter vse svoje dvome glede „Matič“ slovesno prekličem.

Mislil pa, g. urednik, da Vam ne nakopljam nikakih protestov, ako čestitam uredniku našega uradnega lista. Ta srečni človek je namreč našel jedini in gotovo neprecenljivi eksemplar — štirnogatega človeka. V četrtkovi številki „L. Z.“ je citati, da je zlezla neka ženica pod železniško zavoro, a prihrumel je nakrat hlapec ter ji levo sprednjo nogo („linker Vorderfuss“) skoro povsem odrezal. Na ta žalosten način je rešen problem, ali so bili kdaj ljudje res opice ali ne. „Slovenčevo“ pobijanje Darwinizma je s tem do cela uničeno, naš Müller pa ima zopet nekaj gradiva za svojo jetično „Argo“! —

Mislil, da mi tudi ne bode ugovarjali, da bo

jutrišnja slavnost „Ljubljane“ velikanska in velesljajna; ako se je udeležé vsaj vsa ona društva, katera je naštel v Vašem listu g. Trstenjak in katera doslej še niso preklicala svojega prihoda. Ako se je udeležé ljubljanska inteligenca, ako se udeležé banketa in koncerta naši voditelji s svojimi damami in hčerkami, ako bodo vibrale z vseh ljubljanskih narodnih hiš zastave, ako bodo sipale zavedne meščanke cvetke na mile nam goste iz Trsta in od drugod, ako bo ponehala vsaj ta dan naša osebno-politična borba in ako se bo delalo, ne le govorilo vsaj na ta praznik res za slogo, potem bo jutrišnji dan krasen ter v čast prirediteljem in vsemu mestu. Tada bojim se, da vseh teh „ako“ ne bo možno izvršiti tako, kakor je to nekdanj bilo in bi moralo tudi še zdaj biti. —

V nadi, da ne izzove jutrišnja slavnost nikakih protestov in žalanj, nego da se povrnejo — vsaj za kratek dan — v naše gostoljubno mesto lepi stari časi narodnega navdušenja in rodoljubne ljubezni, pozdravljam s tega mesta vse brate Slovence in vse sestre Slovence, ki prihite jutri k nam prav prisrčno! Naj jim minejo ure v naši Ljubljani v veselji in zabavi ter v lepi zavesti, da so mej svojimi!

Madjarsko vmešavanje v naše notranje razmere je že nekaj vsakdanjega. V ogerskem parlamentu se govori o Cislitvaniji, kakor bi bila ta njej podrejena. Kolike predrznosti so si dovolili v tem oziru že razni fanatični madjarski poslanci radi antisemitskega gibanja ali radi pogajanja za nagodbo, je znano. Najnovejše pa je, da so se začeli tudi vladni listi vtikati v naše razmere, ki jim ne greč prav nič mari. Madjari hité vedno Nemcem na pomoč, kadar naj se kaj izpremeni pri nas na korist Slovanov. Vladni organ „Nemzet“ se zadira v izjavo kneza Schwarzenberga, da je dualizem le prehodno stanje v Avstriji. „Kakšna je češka deželna avtonomija, to nas ne briga“, piše „Nemzet“. „Ako pa zahteva Češka delokrog, ki se dotika dualizma, in sicer z imenom državne prava, ako boče izvajati na delegacije, na skupno vladno ali na skupne razmere v kaki drugi obliki in na drugi podlagi, kakor to predpisuje dualizem, potem bode stala Ogarska pred usodo dualizma, pred formo monarhije, pred jako važnim vprašanjem, s katerim se ni igrati“. Potem opozarja „Nemzet“ avstrijsko vladu, da je priznala Ogarska skupne zadeve le — pogojno, ter da želi Avstriji notranjega miru, toda brez dotikanja ustave in brez velike škode liberalizma. „Nemzet“ se torej boji za premoč židovskega liberalizma, svari vladu pred upoštevanjem Slovanov, skratka: grozi vladi, ako se ne oklene iz nova Madjarskih ljubljencev, Nemcev. Nu, Slovani smatramo dualizem kvarnim ne le pravičnim interesom slovenskim, nego tudi na škodo države same. Želimo si torej prej ko prej odprave dualizma, pa utrjenja narodnostnih avtonomij!

Ministerska kriza v Nemčiji. Dasi dementuje pruska vladu vse vesti o krizah v ministerstvu, nadaljujejo se neprestano kombinacije o bodočih važnih izpremembah. Državni tajnik notranjih stvari, pl. Marschal, je po procesu proti Tauschu vedno bolan, in nemški poslanik v Rimu, pl. Bülow, se imeruie njegovim naslednikom. Bülow je baje najspretnejši nemški diplomat, jako nadarjen mož in poseben ljubljenečesarjev.

Socijalistične demonstracije v Belgiji. Dne 15. avgusta prirede socijalisti v Bruselju veliko anti-militarično demonstracijo, katere se udeleži vse delavstvo Belgije. Minolo nedeljo popoldne pa je korakalo po Bruselju 500 radi starosti odpuščenih rudarjev, zahtevajočih pokojnino. Nosili so runde zastave z napisi: „Grof Flandernski ima 200 000 frankov na leto, Leopold II. ima 5 milijonov frankov, star rudokop pa 00.000“. — „Skrbeli ste za aristokrate, skrbite še za izsesane delavce!“ Godba je svirala marseillaiso, pohabljeni in polomljeni so se vozili za drugimi ter se sešli v narodni hiši, kjer so v najkrepkejših izrazih napadali vladu in buržvazijo sploh.

Slovensko Sokolstvo.

Ljubljanski „Sokol“. Včeraj je izročila deputacija „Sokola“ svojemu častnemu članu, ljubljanskemu županu gospodu Ivanu Hribarju zares krasno častno diplomu, katero je izdelal stud. tehn. na Dunaji g. Ivan Jager. Vodja deputacije, starosta dr. Tavčar je, izročivši diplomu kot znak hvaležnosti „Sokola“ svojemu mnogoletnemu starosti in častnemu članu izrekel željo, da ostane tudi nadalje naklonjen društvu, kakor doslej. Župan gosp. Hribar je, zahvalivši se za odlikovanje, poudarjal, da ostane, kar je bil doslej, in da „Sokola“ ohrani vedno isto ljubav kot odličnemu narodnemu društvu. Ker bode diploma razložena v prodajalnici g. Kollmana, izpregovorimo tedaj o njej nekoliko obširneje. — Izlet v Škofjotoko se bode vršil v nedeljo dne 4. julija. Več o vzporedu se naznani v prihodnji številki.

„Postojinski Sokol“ priredi na sv. Petra in Pavla dan, 29. t. m., izlet v Škocijan pri Raketu. Na prijazen poziv bratskega društva se odzove ljubljanski „Sokol“, in se udeležé po deputaciji telovadcev tega izleta. Člani „Sokola“, ki se hote pridružiti tej deputaciji, se opozarjajo, da je zbirališče na južnem kolodvoru, od koder se odpeljejo s poštanim vlakom ob 12. uri 56 min. popoldne do Raketa.

„Dušan Silni“ v Belemgradu, to veliko srbsko sokolsko društvo je praznovalo dne 13. in 14. in 15. t. m. slavnost, ki mej sedanjimi sokolskimi veseljami menda nima para. Rusi, Čehi, Bulgari, Hrvatje, Srbi in Makedonci so bili zbrani one dni v bratski slogi. To pa je dogodek, ki bo izvestno še nedoglednih posledic na slovenskem jugu. Ob sviranju hrvatske himne so telovadili Srbi, Srbi so nosili hrvatsko, Hrvatje pa srbsko trobojnico, drugi so napivali drugim v najsrčnejših besedah ter se objemali in poljubljali v prekipeljavem navdušenju za bratsko slogo, ki je bolehalo toliko desetletij.

Dalje v prilogi.

V nedeljo zjutraj so se sešla vsa društva na vežbališču, odkoder so krenila mimo dvora z vojaško godbo na čelu v cerkev. Za godbo so stopali mali dijaki gimnazisti iz Prota in Niše, za temi Sličani, potem Hrvatje (30 v sokolski opravi), za njimi hrvaške gospe in gospodje, nato poslanci društva „Junak“ iz Sofije, podjem Rusi in Čehi, končno pa S-bi z zastavo. V cerkvi je opravljal obred imponantni starec metropolit Mihal z velikim sijajem. Ko se je zastava, Dušana Slavega“ blagoslavljal, za bil je kralj, ki je prišel s kraljico-materjo, v držalo zastave, katero je sam poklonil društvu, poslednji žebelj. Pred cerkvijo je ves čas svirala vojaška godba.

Po blagoslovu so imeli „Sokoli“ zajutek na Kalimegdanu. Ko so sedeli S-bi za mizo, sviral je vojaška godba hrvaško himno. Pri zajutoku so bili prisotni predstojnik oddelka vojnega ministerstva, visoki svečeniki, profesorji itd. Vsi govorci so naglašali bratstvo Srbov s Hrvatji, katerih ne loči jezik. Občinstvo je frenetično odobraval te govore. Popoldne je bila javna telovadba. Tekmovali so le Srbi in Hrvatje. Prisoten je bil kralj s svojim dvorom in z velikim delom beligradske vojaške posadke. Kralju je posebno ugajalo borenje z meči. — Zvečer je bila velika bakljada, ter je predsednik „Dušana“ pozdravil kralja, ki se je zahvalil in nazdravil gostom. Akad. pevsko društvo „Obilič“ je zapelo dve pesmi, ves narad pa srbsko himno. — Po bakljadi je bil komers, na katerem je Čeh, narodni poslanec dr. Pipich, rekel, da je najvažnejši dogodek te slavnosti zблиžanje bratov Hrvatov in Srbov. Ruski pesnik Aleksejevič je deklamiral svojo pesem, ki se zaključuje z besedami: „Obnimam Srb Hrvata i za Srba idet Hrvat.“ Ko je nazdravil Hrvat Fleischer S-bom, vstalo je vsa občinstvo in pelo „Liepa naša domovina“. — V popoldne so imeli „Sokoli“ sejo, v kateri so sklepili, da se morajo podpirati. Pri banketu je bilo 600 oseb; govorili so se krasni govori. Po banketu so se dali vsi prisotniki alhatiti. Na sliki se vidi arhimandrita v objemu „Sokolov“, tu so častniki, profesorji, dame, visokofolci, meščanje itd. Na to je napravila vsa družba izlet s parobrodom okoli Belega grada. Preko 30.000 naroda je stalo na obali in vriskalo: „Živeli Slaveni! Živeli Hrvati!“ Kralj in kraljica sta stala na balkonu trdnjave in zlahala z robcji. Parobrod ju je pozdravil s strelom iz topa. Zvečer je bilo zopet tekmovalje „Sokolov“ v areni, kjer je bil zopet kralj. Potem je bil sprejem na dvoru, kjer je bil „Sokole“ postavljen krasen buffet. Kralj je sprejel „Sokole“, jih ogovarjal in izpraševal sila prijazno. „Sokoli“ so ostali na dvoru 2¼ ure. Na to je bila večerjav „Café Boulevard“. V torek je bil na čast Sličanov in g. Fleischerju še velik banket. Popoldne so se pa ob najpričnejših slovenskih gostih razšli. Mogoče beligradske gospe je še spremilo toje „Sokole“ z vlakom. Gotovo ostane ta velika slavnost udeležencem neizbrisno v spominu; mi Slovenci pa iz nova obhajujemo, da se vsled naših pomote, ki je zanesla povabilo preko Zagreba in Ljubljane v Gradec, in da je došlo prekasno nazaj v Ljubljano, nismo mogli tudi udeležiti se praznika Srbov, katerim bi i mi izrazili svojo ljubezen, zlasti pa še svoje veliko veselje, da sta si Srb in Hrvat zopet brat in — brat!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. junija.

— (Slovanskim gostom) ki prihiteli jutri iz vseh slovenskih dežel, od severa in juga, vsem slovanskim bratom in sestram, katere sprejememo jutri v ozidju naše bele, prenavljajoče se Ljubljane, kličemo iskreno: Dobro došli! Elementarni in politični viharji so divjali nad našim mestom ter mu pretresali ogrodje, marsikaj se je izpremenilo mej nami, a nekaj je ostalo neizpremenjeno in neizpremenljivo, isto: naša bratska ljubezen do obsejnih Slovencev, do dičnih rojakov na Koroškem, Štajerskem, Primorskem in drugod, naša žarka ljubav do slovanskih pobratimov, Hrvatov, Srbov in Čehov, ki so nas vselej resnično osrečili s svojim posetom. Na iztečaj so jim odprta gostoljubna vrata Ljubljane, v slogi in veselju naj jim potačejo ure, naj jim ne izkalo niti senca nesporazumljenja vžitka jutrišnjega narodnega praznika! V tem imenu jih pozdravljamo: Bog Vas sprimi, bratje in sestre!

— („Matice Slovenske“) CXI. odborova seja bode v sredo dne 30. junija 1897. l. točno ob šestih zvečer v društvenih pisarniških prostorih. Vspored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrjenje zapisnikov o CX. odborovi seji in o XXXII. rednem občnem zboru. 3. Volitev predsednika, obeh podpredsednikov, blagajnika, ključarjev in odsekov. 4. Posameznosti.

— (Iz intendantne pisarne slovenskega gledališča.) Intendantca pripravlja sedaj repertoar za prihodnjo sezono in sestavlja potrebni personal. Dočim za slovensko dramo še ni bilo mogoče dobiti vseh potrebnih sil, so za opero pridobljene vse do-

sedanje preve sile, in posrečilo se je pridobiti za mezo sopran in alt-partije novo mlado moč gosp. Gabrijela Horvat, bivšo pevko hrvaške opere v Zagrebu. — Z opernim zborom so nastale težave. Zbor, sestavljen iz pevcev društva „Slavec“, stavlja od leta do leta višje zahteve do blagajnice „Dramatičnega društva“. Dasi letos, ko je saniranje neugodnih društvenih financ neizogibno potrebno, ni mogoče bode komurkoli zvišati gaže, stavlili so člani opernega zbora na detično prijazno povabilo društvenega predsednika take zahteve, da jih in tendanca absolutno ne more vprejeti in je prisiljena, sestaviti nov operni zbor. Opozarjamo tiste pevce, kateri bi hoteli vstopiti v operni zbor, na poziv intendantce v današnji številki našega lista.

— (Občni zbor zbornice obveznih zdravnikov kranjskih) je bil vsled prepiche udeležbe dne 24. t. m. nesklepen. Z obžalovanjem se je indolence v zdravniških krogih vzela na znanje, posebno z ozirom na požrtvovalnost kolegov, ki se niso ustrašili niti pota niti stroškov in prišli v Ljubljano z meje Kranjske, da se razgovarjajo o tako važnih stanovskih vprašanjih, ter so izgubili vsled te nebriznosti mnogo dragega časa. Neumovno nam je tudi, zakaj visoka c. kr. dež. vlada ni poslala nobenega zastopnika. Saj je zbornica postavila zaustopstvo zdravniškega stanu, in kolikor nam je znano, je bil pri občnih shodih drugod vedno navzoč vladni zastopnik, posebno, če je bil doevni red tako važen, kakor je bil 24. t. m. Zdravniška zbornica bi gotovo le na ugledu pridobila, ako bi vlada kazala zanimanje za to postavno zastopstvo. Upajmo, da bo pri prihodnjem občnem shodu, ki se bo sklical za prihodnji mesec, drugače, kajti v nobeni drugi kronovini se ni kaj takega pripetilo. Dnevni red se pošlje pravočasno gg. članom.

— (Nedostojno natolcevanje.) Celjska „Domovina“, katera je sploh začela nekam oblastno in izzivajoče pisati, odkar obiskujejo njeno uredništvo neki ljubljanski, za „slogo“ delujoči gospodje, priobčila je v včerajšnji številki pod zaglavjem „Kranjske razmere“ naslednjo notico: „Neki celjski odvetnik poslal je dne 10. vinotoka 1896 nadzorništvu deželne naklade v Ljubljani prošnjo, da bi se mu potrdilo, da se je nadzorništvu leta 1891 plačala neka užitnina. Ker je prošnja dne 10. vinotoka 1896 odšla po pošti iz Celja, je bila dne 11. vinotoka 1896 gotovo že v Ljubljani. Človek bi pričakoval rešilo take priproste prošnje v teku nekaterih dni. Pa še le dne 23. prosinca 1897. l. se je prositelju dostavil odlok od 26. grudnia 1896 št. 394, s katerim se je rešila njegova omenjena prošnja. Toraj več kakor dva meseca je potrebovalo nadzorništvu deželne naklade, da je rešilo to priporno prošnjo, in daljni mesec, da je rešitev dostavilo. Pa najhuje nas ta nemarnost še ni presenetila. Še bolj neljubo nas je zadelo, da je bil odlok nemški, akoprav je bila prošnja slovenska. In ta nemški odlok je pisan celo na slovenski rubriki, katero je prositelj svoji prošnji priložil, tako, da je cela listina na pol slovenska in na pol nemška. Na Štajerskem se godijo našemu jeziku dan za dnevom neštivilne krivice, vendar smo že toliko priborili, da državni uradi slovenske vloge praviloma slovenski rešujejo, le izvanredno se na kako slovensko vlogo dobi še nemško rešilo. Da pa na Kranjskem, kjer so vendar Slovenci na krmilu, celo deželni uradi slovenske prošnje nemško rešujejo, to je vendar skrajni škandal. Ali v kranjskem deželnem odboru ni odbornika, ki bi se za take stvari brigal? Slovenski stranki na Kranjskem se ne prestando prepirata za svoja dozdevna načela, vsi rodoljubi zunaj Kranjske pa so že davno prepričani, da ti dve stranki iz osebnih razlogov le v narodnem izdajstvu tekmuje. Radi bi vedeli, kdo je na čelu tega „uzornega“ nadzorništvu za deželne naklade in kateri deželni odbornik nadzoruje, ta deželni urad. Morda naši želji ustrezajo ljubljanski časniki. Na omenjenem odloku se podpis ne da brati.“ — Tako „Domovina.“ Nismo mislili, da pade kdaj na tako nizko stopinjo. Da se spozna resnica, naj stvar pojasnimo. Ko je dežela prevzela samostojno dej. naklado v lastno režijo, bila je v veliki zadregi, ker ni imela strokovnjaka, da bi mu poverila vodstvo. Končno se je posrečilo najti takega moža v osebi g. Lubeya, kateri pa, mož iz stare šole, ni bil sposoben uradovati v slovenskem jeziku. Z ozirom na to je dež. odbor, vesel, da je sploh pridobil g. Lubeya, bil prisiljen dovoliti, da sme nadzorniš-

dež. naklade izjemoma tudi nemški uradovati. Tako dovoljenje je dež. odbor dal več dež. uradnikom, kateri tedaj, ko se je uvedlo slovensko uradovanje, slovenskega jezika niso bili zadosti zmožni. Dovolil je to, ker je bil v to primoran v interesu dež. financ. Ali naj bi mar rajše opustil dež. naklado, kar pomeni za deželo kar nad stopetdeset tisoč goldinarjev čistega dohodka na leto? Rečeni g. Lubey, kateri je pred nekaj tedni umrl, je rešil tisto prošnjo, radi katere se „Domovina“ tako huduje, a da je bilo na rešitev dlje časa čakati nego je prav, je uzrok ta, da je bil g. Lubey leto dni bolan, da je na smrt bolan opravljal svoje dolžnosti, kolikor so 70letnemu starčku pripuščale moči, ker dež. odbor ni imel strokovnjaka, da bi bil g. Lubeya nadomestoval. Po teh pojasnilih je zadosti osvetljen napad celjske „Domovine“, saj je očitno, da je naperjen le na referenta o dež. nakladi v dež. odboru, g. ces. svetnika Murnika. Na napad glede slovenskih strank, o katerih so neki že vsi rodoljubi zunaj Kranjske prepričani, da iz osebnih razlogov le v narodnem izdajstvu tekmuje, se nam ne zdi vredno odgovarjati. Ta surovost se vredno pridružuje izreku „Südr. Post“, da je dežela Kranjska „das Land der täglichen Todtschläge“, a na polje insultov se ne podamo; to drage volje prepustimo bratom onkraj Save. Ako gospodje v Celji in v Mariboru mislijo, da je tako psovanje najprimernejša ouvertura otvoritvi celjskega „Narodnega doma“ in blagoslovljenju zastave celjskega „Sokola“, ako hočejo na ta način utrditi solidarost mej Kranjci in Štajerci, — je nam tudi prav.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) naznanja, da pridejo Hrvati iz Zagreba danes ob polu 6. uri zvečer z brzovlakom. Pozdrav na kolodvoru z godbo. Iz Sušaka pri Raki pride „Jadranska Vila“ ob polanoci. Tudi pozdrav. Tržaški Slovenci pridejo v nedeljo (jutri) ob 8. uri dopoldne. Pozdrav na kolodvoru z godbo. — Danes zvečer bo de seronada in bakljada z godbo komici gospe županji Milici Heiberjevi in g. župniku Ivanu Vrhovniku. — V nedeljo zjutraj ovrta pevsko društvo „Ljubljana“ kip Valentina Vodeika z lovorjevim vencem, da s tem poslavi slovenske pesnike. Pri blagoslovljenju zastave v Trnovem bode zabijanje žebeljev. Prosimo zastopnike vseh društev in tiste rodoljube, ki so vzeli žeblje v spomin, da se zbero okrog zastave. — V slavnostnem spravdu bodo korakala društva po naslednjem redu. Prvi korakajo zastopniki Čehov, potem hrvaška društva, dalje tržaški Slovenci, štajerski Slovenci, društva po kranjski deželi in končno društva, ki imajo svoje sedeže v Ljubljani.

— (Pevci moškega zbora „Glasbene Matice“) se zbero jutri v nedeljo zvečer ob 8. uri pred „Glasbenim domom“ s pevskim znamenjem za udeležbo pri komersu „Ljubljane“.

— (Konec šolskega leta „Glasbene Matice“) bo dne 7. julija, ker do tedaj že konča večina srednjih šol pouk ter se nčenci razidejo. Konečne skušnje bodo dne 5., 6. in 7. julija zvečer od ¼ pa 6 dalje v društveni dvorani.

— (Zbor „Glasbene Matice“) je posvetil društveni častni član g. Ant. Foerster svojo najnovejšo skladbo: „Dom“, na besede I. N. Resmanove za moški zbor, baritonolo in četeropev, op. 62. — Gospod koncertni vodja Jos. Čerin pa štiri narodne pesmi: „Zadnji kozarec“, „Mila lunica“, „Pod oknom“, „Bom šel na planino“, op. 5.

— (Deputaciji zveze slovenskih kolesarjev) kateri grusta v torek naproti ozim Tržačanom in Celjanom, ki pridejo k občnemu zboru v Ljubljano, zbereta se v torek ob ¼ 5. uri zjutraj v kavarni „Evropa“.

— (Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda) Gosp. Iv. Perdan, zalagatelj družbin vžigalic, je družbi sv. Cirila in Metoda zopet podaril 200 gl. Slovenci, kupujte in zahtevajte le te domače vžigalice in vžigajte ž njimi luč narodne zavesti tudi v najtemnejših kotih slovenske zemlje!

— (Regulacija Emonske ceste) Mej one ceste in ulice, ki so regulacije nujno potrebno, spada tudi Emonska cesta. Gornji del te ceste, kjer je stala nekdanja znana gostilna „Nr. I“, se bode v kratkem primerno uredil. Uravnala se bode cesta in padel bode tudi nelep zid, ki obdaja veliki vrt komende nemških vitezov; namestu zidu pa se bode napravila lična železna ograja na zidanem podstavku. Ker bode menda tudi gospa Sternova kavalu pričela z gradnjo nove hiše, ki se bode sveda umaknila v regulacijsko črto, pridobi Emonska cesta v bližnji prihodnosti prijaznejše lice.

— (Otvoritev Khunovih ulic) Khunove ulice, t. j. cesta od bramborske vojašnice do Streliških ulic, se utegnejo kmalu otvoriti. Nedavno vršila se je obravnava in so se vsi prizadeti posestniki obvezali, da odstopijo za te ulice potrebni svet po 4 gld. 50 kr. kvadratni seženj. Ker je potrebn kredit za to cesto v znesku 17.000 gld. postavljen že v proračun za tekoče leto, upati je, da se ta potrebna cesta v kratkem otvori.

— (Odkritje Praprotnikove spominske plošče) se vrši v nedeljo, dne 4. julija 1897 v Podbrezju na Gorenjskem. „Slov. učit. društvo v Ljubljani“, ki priredi slavnost, se nadeja, da se bodo udeležili te slavnosti častilci prezaslužnega Praprotnika polnočestvilno. Kder se udeleži slavnosti, naj to naznani „Slov. učiteljskemu društvu v Ljubljani“ vsaj do 1. julija, da se ve natančno število udeležencev, kar je potrebno zaradi skupnega obeda, ki bo pri g. A. Pavlinu. — Natančen vzpored se pri-
javi v kratkem.

— (Friderik Baraga) Za spomin ob stoletnici Friderika Barage, misijonarja in škofa v Merquette je trgovec Jakob Petrovič v Trebnjem založil fotografske podobe v obliki vizitnic in kabinetnih fotografij.

— (Postojnski „Sokol“ in čitalnica) prireditelja dne 29. t. m. popoldne z godbo izlet v Škocijanske jame pri Rakeku. O tem izletu se nam poroča iz Postojne: „Opazujemo vse pri-
tatelje narave na divjo romantično in naravne lepote te čudežne pokrajine. Meji bučanjem svežih vodâ sukala se bode plesavalna mladež vrtoglavo po pokošenih livadah ob milovabljenih zvokih lahno donečih rogov. Za postrežbo z dobrimi jedili in pi-
jačo se bode skrbelo.“

— (Demonstracija.) Iz Vipave se nam piše: V ponedeljek dne 21. t. m. preselil se je gospod grof Karol Lanthieri iz Gorice na svoje posestvo v Vipavo. Sprejem ni bil sijajen, kajti le pred trgovcem vibrala je njemu na čast črna zastava z napisom „Strela udri iz višine — izdajalca domovine“. Ka-
kor znano je g. grof pri državnozbornih volitvah dal najprej Slovincem pocblistilo, a je preklical in volil v Italijani.

— (Vipavsko pevsko društvo) Pred kratkim se je v Vipavi ustanovilo pevsko društvo, ka-
tero priredi dne 29. t. m. prvo pevsko veselico v prostorih gospe Viktorije Uršič v Vipavi. Vspored: 1. D. Jenko: „Moltev“. 2. H. Volarič: „Slovenski svet ti si krasno“. 3. A. Nedved: „Dekletu“. 4. Po zdrav predsednika. 5. J. Aljaš: „Občutki“. 6. A. Nedved: „Pomlad in ljubezen“. 7. T. Košat: „Av-
strija moja“. Ples. Pri plesu svira veteranska godba iz Prvačine. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnica 20 kr., sedež 20 kr.

— (Osebnost vest.) Dunajsko antropološko društvo je podelilo g. stud. iur. Vladimiru Levcu v Gradci popotno ustanovo, da preišče ptujsko polje v agrarno zgodovinskem oziru.

— (Okrajni zastop na Vranskem) sklenil je dne 22. t. m. na predlog odbornika Antona Vi-
ranta resolucijo, katera se glasi: „Okrajni zastop vranski odobrava jezikovni naredbi za Češko in Mo-
ravsko kot čin pravičnosti ter prosi visoko vlado, da izda take navedbe tudi za vse slovenske pokra-
jine in tako uresniči člen XIX. državnih osnovnih zakonov. Pri tem predlogu ostavil je sejo dvorano Karol vitez Haupt, ostalih 15 navzočih članov okrajnega zastopa pa je sprejelo soglasno omenjeno, po Antonu Virantu predlagano resolucijo.

— (Neslana šala) „Tagespošta“ misli, da svojim čitateljem ustreže, ako jim vsak dan servira kak slab dovčip na Slovence. Tako so te dni v
notici z zaničljivim napisom „Das Windische als Staatssprache“ norčuje, ker je neko bolniško dru-
štvo v Gorici napravilo dve izdaji svojih pravil, jedno s slovensko nemščino, jedno s slovensko laškim besedilom. Brez dvoma je velika večina članov slo-
venske narodnosti, nekaj članov pa je Nemcev, oziroma Italijanov. Slovenci so se nanje ozirali, ne da bi zatajili svojo narodnost. Tako postopanje je hvalevredno. Nemci seveda ne poznajo tolike ob-
zirnosti, pa jih bomo že prisilili, da se je na-
vadijo.

— (Celjske novice) Kakor nemški poslanci v političnem, tako se vedejo njih častilci, celjski Nemci v zasebnem življenju prav pobalski, da ne rabimo še bujega izraza. V zadnjem času omenjamo le te stvari: Omazali so Slovencu g. Rebeku s črni-
lom hišo, raztrgali so plakate, kateri so naznanjali tamburaški koncert in jih prekrizali v najrazličnejših barvah. Nadalje so pred tednom dni čuli nekateri obiskovalci „Narodnega doma“, v kako „faiih“ iz-
razih so na nasprotni strani nekateri gospodje go-
vorili o naši narodni hiši: soglasni so pa bili vsi da: „beim „Narodni dom“ muss man ausspucken“. Mi mislimo, da imajo gospodje že drugje še kaj pljuvalnikov. In to so bili večinoma — olikani, —
kakor pravijo sami — trgovski pomočniki raznih nemških in nemčurskih tvrdk. Posebno se odliku-
jejo v takih dejanjih pomočniki v prodajalnici Aloj-
zija Wallanda na Rotovškem trgu. Tam sujejo pri odprtih vratih Slovence s priimki: „Windischer Hund“ in „Wenn Sie ein Windischer sind, kom-
men's nur herein“. Pa to še ni dovolj, ko je v torek popoldan šel nek Slovenec mimo prodajalne, izmislil si nekdo od slavnega osobja te pragermanske tvrdke slabo šalo in je začel metati za omenjenim gospo-
dom dobele lašnike? Kaj porečejo k temu tisti, ki tako tvrdko podpirajo. — Plavice nositi je ravnatelj Končnik svojim učencem vendar jedenkrat strogo prepovedal. Ravnatelj meščanske šole, pa jednaka prepoved še ni prišla na misel. Pri procesiji na dan

sv. Ršnjega Telesa si imel priliko opazovati me-
ščanske šolske fantaline okinčane s plavicami. Ta-
kim mladim „Schönererjancem“ je pač treba ostro
na prste stopiti. — O „Studenheimu“ se pripo-
veduje po mestu čudni dogodki, ki človeka spom-
ninjajo na „Windbichlerjev“ zavod. Mi opozarjamo
merodajne kroge, naj preiščejo zadevo, in pojasnijo
koliko je resnice na tem ali pa, če ni res, govorico
ustavijo.

— (Mozirje dobi električno razsvetljavo) Tvrdka Hocke, katera je kupila velike lesorezaice v
Libiji pri Mozirji, namerava na tem mestu postaviti
veliko tovarno za izdelovanje raznovrstnih zidnih
barv, za kar je v okolici dovolj primerne zemlje.
Tovarna se razsvetli z električno lučjo, katera se od
toda napelje tudi v trg in bližnjo okolico.

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za koroške Slovence) sklicuje v krat-
kem kar dva javna shoda, in sicer jednega —
kakor smo že naznanili — napravi jutri, dne 27.
julija ob 1/24. uri popoldne v Dolinčicah pri
g. Rutarju, drugega pa v Gozdanjah pri gosp.
Neuwirtu dne 4. julija ob 4. uri popoldne. Na
obeh shodih se bode obširno razpravljalo o zavr-
šenem državnem in deželnem sboru, in dalje bode
se tudi razpravljalo, kakšno šolo naj katoliški Slo-
venec zahteva in česa sedaj kmet potrebuje. Sveda
se bode slovenskim poslancem izražale želje, katere
naj sprožijo v državnem, oziroma deželnem zboru.
Naj bi se koristnih shodov vsi Slovenci v teh krajih
udeležili!

— (Koroške novice) Minuli teden se je
vlezel na železniški tir neki 40 let stari delavec,
z imenom J. Schuster, blizu Celovca. Bil je bla-
gajnik celovške delavske bolniške blagajnice, katero
menda ni v prav lepem redu pustil. — Dne 15. t. m.
je strela udarila v farno cerkev v St. Gandolfa.
Zvenovi so vsled požara dobi popadali. Samo no-
tranje v cerkvi se je posrečilo požarni brahmi rešiti.
— Na vislice bil je v ponedeljek pri celovškem
poročnem sodišču obsojen doinar Jurij Jure zaradi
roparskega umora in pretenja požigauja. — V Rablju
primeril se je jako pretresljiv slučaj. Pri odotnem
streljanju deželnih strelcev ustrelil je eden mož
po naključju na 53 let starega c. kr. uradnega
slugo Martina Unterbergerja, ki je funkcioniral kot
blagajnik strelskega društva. Ponesrečenec je umrl
čez dve uri ter zapustil vdovo in troje otrok. —
Pred praznikom sv. Janeza Krstnika gorelo je iz
redno veliko kresov, vzlasti so se posebno odliko-
vali kresovi po Rožni dolini in splot povsod, kjer
stanujejo Slovenci. Tudi celovski Bismarckovci niso
mirovali in so namreč priredili pod geslom svojih
„Südmark“-društva na Križoi gori (Krenzbarg) im-
pozastno ljudsko rogoviljenje, takozvano „Sona-
wendfeier“, na katero so povabili vse čisto nemško
mislajoč svojece. Omeniti bi bilo, da pri tej priliki
niso bili izpušili prepevati „prelepe“ pesmi „Die
Wacht am Rhein“. Nemški „turnarji“ so dalje iz-
vajali proste vaje z — gorečimi bakljami.
Vsak „telovadeč“ je vihtel v roki po jedno tako
gorečo „palico“; tako so hiteli, da je ogenj švigal
kar križem. In vendar se nikomur ni prismojila
pamet! — Dne 11. julija bode v Celovcu veliki
nemški narodni ljudski shod, na katerega so po-
vabljeni vsi nemški narodni poslanci planinskih
dežel, kakor tudi iz Gorenjega in Nižjeavstrijskega.
Gotovo bodo protestirali proti „nameravam“ jezi-
kovnim naredbam v alpskih deželah. Pustimo jim
veselje!

— (Podružnice sv. Cirila in Metoda na Koroškem) bodo zborovale, in sicer ona za Kot-
marove in okolico v gostini „pri Miklavžu“
v Bilčovem v nedeljo dne 11. julija ob 3. uri po-
poludne. Po zborovanju bode petje in prosta za-
bava. Za Rožak in okolico pri g. Rajnerju v
Lipi nad Vrbo bode pa v dan slovenskih apostolov
sv. Cirila in Metoda dne 5. julija ob 9. uri zjutraj
slovesna sv. maša, ob 10. uri zborovanje podruž-
nice: a) Nagovor predsednika; b) Slavnostni govor;
c) Poročilo odbora o delovanju društva; d) Volitev
odborna in dveh zastopnikov k glavni skupščini;
e) Govor o verski in narodni šoli; f) Na-
sveti; g) Prosta zabava. Slovenci in Slovence, ude-
ležite se teh važnih in prepotrebni zborovanj v
prav mnogobrojnem številu!

— (Goriški nadškof) se je odpeljal na Dunaj,
da se zdravi v nekem ondnotnem sanatoriju.

— (Goriške novice) V torek, dne 29. t. m.
bo v Ročnju volilni shod, na katerem bo drž. po-
slanec dr. Gregorčič poročal o sedanjem politič-
nem položaju, dež. poslanec prof. Berbuč o dež.
zboru goriškem in njega delovanju, dočim bo gosp.
E. Klavžar govoril o kmetijskih rečeh. — V
Gorici se slovenskim listom godi jako slabo. Ni je
številke, da bi je drž. pravdnistvo, kateremu stoji
na čelu goreči pristaš laške stranke, Vidulich, ne
zaplenil. Včeraj se je vršila celo hišna preiskava v
tiskarni gosp. Gabrščka in v njegovem privatnem
stanovanju. „Soča“ pravi: „Ker ne smemo prav nič
pisati o bojkotu in tudi ne navajati posamičnih slu-
čajev, kakor smo se namenili, to je naznaniti, kateri

trgovec se je poslužil v priporočenih jim zalogah,
prosimo rojake, da se sami organizujejo in ukrenejo
potrebno.“ Gospodarski boj goriških Slovencev proti
Labom obdružuje ves slovenski narod. Upamo, da
ga s preganjanji naši nasprotniki ne onemogočijo.

— (Vzglede razmere.) Pri mornarici v
Pulju je nad 8000 vojakov, katerim treba vsak dan
poskrbeti hrano. Naravno je, da so potrebuje jako
mного mesa, krompirja, zelja itd. Še pred šestimi
leti je uprava vse to kupovala pri hrvatskih kme-
tih. Tako je naš denar ostajal vsaj v domačih
rokah. Danes pa kupuje c. kr. avstrijska uprava
vse do zadnjega krompirja v blaženi Italiji! Čozoti
pripeljejo dan za dnevom s svojimi ladjami kar
treba za vojske, naš kmet pa išče in išče kupca
za svoje pridelke. Dajatev hrane za vojske ima v
zakupu žid Thorsch, a on je dal le ime, pravi pre-
skrbjevalec c. kr. avstrijske vojske je italijanski
državljan, Čozot Beltrame. V slučaju vojne bi se
lahko zgodilo, da Labi zastupijo s konservami na
tisoče vojakov, a nihče se za to ne zmeni.

— (Imenovanje) Gosp. Jakob Vrečko na
Dunaji je imenovan poštainm oficijalom.

* (Razpisana nagrada za učitelje in uči-
teljice.) Osrednje vodstvo možgane z druge „Av-
strijske zaveze prijateljev ptic“, katera že šteje nad
30 tisoč udov, razpisala je nagrade za učitelje in
učiteljice. Glede vsebine razprava je vsakemu udele-
žencu na izbiro, mora pa se ista vsekakor varstva
ptic tikati. Po obsegu naj ta nagradna razprava ne
preseže 3000 besed; prvo darilo znaša 100 kron v
zlatu, drugo 50 kron v zlatu, tretje 25 kron; na-
dalje se razdeli več priznanic (diplom). Za razpisane
nagrade se smejo poganjati vse nastavljene učiteljice
in učitelji na Avstrijskem, vendar pa je za sedaj
razpravo samo le v nemškem jeziku vložiti, mej tem,
ko morejo v prihodnjih letih razpisane nagrade tudi
v drugih deželnih jezikih slediti. Skrbelo se bo tudi,
da se nagradjena dela v različnih časopisih naše
države razglasijo in ponatisnajo. Rok dopošiljav
neha z 1 oktobrom t. l. Snatrali za smo našo dolžnost
mnogobrojne gospe in gospe učiteljskega stanu,
koje z ponosom pristevamo našim naročnikom, na
to zanimivo razpisano nagrado opozoriti. Izdelave
dopošiljati je tajništvo avstrijske zaveze prijateljev
ptic, Gradec, Körblergasse 40 (Secretariat des Oester-
reichischen Bundes der Vogelfreunde.)

* (Deficit milenijske razstave) znaša po
poročilu ravnateljstva razstave 1,548 005 glđ. Nu,
tudi to velikansko število ni pravo, ker je izvestao
primanjkljaj še večji.

* (Podtaknjen otrok.) Barba Hörl, ljubica
bogatega Walscherja je kupila od ubožne dunajske
delavke Jožefa Sklenarjeve za nekaj stotakov dečka.
Tega je izdala Hörl za svojega in znala Walscherja
tako preslepiti, da je bil trdno prepričan, da je on
deček oče. Pri sestavi svoje oporoke je zapustil
skoro vse svoje veliko premoženje svojemu podtak-
njenemu sinu. Po slučaju pa je prišla policija sle-
pariti na sled in Hörl je bila obsojena na 4 leta
težke ješe.

* (Obesena zamorca.) V Čikagu so obesili
skupno dva zamorca, ki sta v minuli jeseni
umorila Slovence Alojzija Mavriča iz Metlike.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Makso
Pirnau, medroslovec na Dunaji, 22 kron, skup-
ljene na „Jurčičevem večeru“ za prodane Jurčičeve
podobice. Živeli rodoljubni darovalci in njih na-
sledniki!

Zahvala. G. Ivan Poženelj, nadučitelj na
Rakeku, je nabral na Rakeku 39 kron za „uči-
teljski konvikat“. Gospodu nabiralju in vrlim
Rakečanom se za ta blagodušni dar v imenu
„društva za zgradbo učiteljskega konvikta“ najtop-
leje zahvalujeta Andrej Žumer, predsednik; Jakob
Dimnik, blagajnik.

Brzjavke.

Dunaj 26. junija. Zatrjuje se, da se
razni vladni krogi trudijo, pregovoriti uplivne
člane poljskega kluba, naj pritiskajo na češke
poslance, zlasti na veleposestniške, da bi pri-
volili pogajanja z Nemci.

Dunaj 26. junija. Urednik „Deutsches
Volksblatt“, Scherer, je bil obsojen na globo
30 glđ. radi razžaljenja liberalne stranke v
obč. svetu.

Praga 26. junija. Obč. svet v Lito-
mERICAH je sklenil, da občina ne bode več po-
biral drž. davkov, kar je doslej izvrševala v
prenešenem delokrogu. Okrajno glavarstvo je
naročilo mestnemu županu, drž. posl. dr. Fun-
keju, naj takoj predloži zapisnik dotične seje
obč. sveta.

Praga 26. junija. V Strakonice je 88-letni starček Petrik rešil 7letnega dečka iz Vltave.

Trst 26. junija. Anarhist Nosella, kateri je bil v zvezi z napadalcem na italijanskega kralja, Acciaritom, je bil iz Zadra prepeljan sem in od tod odpeljan v Italijo, kjer je bil izročen policiji.

Rim 26. junija. Crispi se je sam oglasil pri bolonjskem sodišču, ker je izvedel, da namerava poslanska zbornica dovoliti proti njemu sodno postopanje.

Berolin 26. junija. Drž. zbor je bil sinoči zaključen.

Poziv!

Intendanca slovenskega gledališča vabi tem potom vse pevce, kateri imajo veselje, sodelovati v zboru slovenske opere ter so vsposobljeni za daljnje muzikalno izobraževanje, naj se oglasé najkasneje

do 10. julija t. l.

pri gledališkemu kapelniku g. Hilariu Benišku ali pa v pisarni g. dr. Fr. Tekavčiča.

Za tiste pevce, kateri še niso sodelovali pri operi in nimajo opernega repertoarja, se otvori posebna šola, v kateri se bodo pripravljali za prihodnjo sezono.

Vsi pevci se angažujejo z običajno stalno mesečno gažo.

V Ljubljani, 25. junija 1897.

Intendanca slovenskega gledališča.

Poziv!

Dne 4. julija t. l. opoldne odkrije se v arhivnem dvoru dunajkega vsenčističnega spomenik odličnemu sinu slovenske domovine, največjemu slavistu — Franu Miklošiču.

Akad. društvo „Slovenija“, ki je svoj čas proslavila slavnega moža, izvolivši ga častnim članom, hotela je tudi pri tej priliki dostojno počastiti njegov spomin. Deputacija odbora izprosi si je avdienco pri magnificenci rektorja in ga prosila dovoljenja, da zapoje društvo ob svečanosti odkritja slavljence slovensko pesem ter s primeranim govorom in položijo tvojemu letorjavega venca izrazi svoja čutila o tej priliki.

Sprva je m. rektor dovolil nemški govor in položitev venca s primeranim napisom, s pozneje svoje mnenje spremenil z ozirom na narodno razburjenost nemške nacionalne mladine, ki bi gotovo porabila priliko za hrupne demonstracije. . . .

Z ozirom na ta dejstva primeran je podpisani odbor omenjeno slavlje za odkritje Miklošičevega spomenika opustiti; ker pa „Slovenija“ tudi v samostojanskem krogu ne more prirediti ob zaključku tedaja, ko večina dijaštva že odhaja, ko imajo pevška društva že davno svoje počitnice, nikakega slavlja, pridružuje si slavnost Miklošičevemu spominu za ugodnejši čas.

Da pa se bo ob odkritju spomenika vedelo, da se slavi sinu slovenske domovine, pozivlje podpisani odbor vse na Dunaju bivačo slovenske kroge osobito pa še čast. gg. starejše Slovence, kakor tudi slovensko dijaštvo vseh učilišč, da prisostvujemo polnočestitno temu slavlju, ter ob koncu zaključimo v čast našemu velikemu Miklošiču v njegovem materinskem jeziku: „Slava“!

Na Dunaju, dne 24. junija 1897.

Za odbor slovenskega akad. društva „Slovenija“:
jur. Metod Dolenc pbiš Anton Jeršinovic
t. č. predsednik. t. č. tajnik.

VABILO

k

občnemu zboru

zveze

slovenskih kolesarjev

kateri bo

v torek dné 29. junija 1897

ob 3. uri popoldne

v spodnji kavarni „Narodnega doma“ v Ljubljani.

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednikov,
2. poročilo tajnikovo,
3. poročilo blagajnikovo,
4. predlog o pravih dirk,
5. predlog o relais-vožnji,
6. razgovor o dirkališču,
7. volitev odbora.

(899—3)

Člani zveze so naprošeni, naj se tega zbora v največjem številu udeležijo.

Dr. Josip Kušar

t. č. predsednik.

Fran Barle

t. č. tajnik.

Bratje Sokoli!

Jutri zjutraj ob 1/2 8. uri odkoraka deputacija, katera vzprejme na južnem kolodvoru došla bratska društva. Zbirališče v telovadnici.

Ob 9. uri se zberó vsi člani v telovadnici, od koder odkorakajo skupno z drugimi društvi k slavnosti.

Popoldne ob 1/2 4. uri zbirališče v „Narodnem domu“ in skupni odhod društev na Koslerjev vrt. Na zdar!

V Ljubljani, dné 26. junija 1897.

Odbor.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostoransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepi in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (97—8)

Proti zobobolu in gujilobi zob
izborno deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrudi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu. (91—24)

Najtečnejša umetna hrana otrokom je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta **Franca Giacomelli-ja I. dunajska otroška redilna moka**, dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih, Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1. Ogromna množina spričeval in priznalnih pisem. Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. Zaloga pri g. lekarnarju M. Mardetschlaggerju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani, Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah. (880—3)

Prijetno s koristnim združi gospodinja, ako rabi v kuhinji južno začimbo „Maggi“, ki juhe in vseh jedil ne le napravi veleokasnih, nego jim podeli tudi večjo trajnost. Zlasti je priporočati „Maggi“ za primake in juhe.

Dobrodelna iznajdba Kathreiner-jeve sladovne kave z aromom in okusom bobove kave izgubi mej občinstvom svojo priljubljenost vsled posnemovanja. Ta posnemovanja sestajajo ali iz navadnega žganega ječmena ali iz navadnega sladu, ki se razporedavajo v podobnih varljivih zavitkih ali pa tudi odprto. Da se izognemo škodi in goljufiji, zahtevajmo vedno originalne zavitke z imenom Kathreiner!

Dejstvo je, da današnje dame vsakdanji rabi **Poudre-Eglantine** in **Savon-Eglantine** zahvaljo ono mično barvo kože in ono mično aristokratsko polt, ki so prave lepote znaki. Vedno čista, nikdar hrupava ali razpokana koža, obraz in roke vedno proste svetenja in marog, vse te prednosti se dosežejo, če se uporablja za svojo toaletto **Poudre-Eglantine** in **Savon-Eglantine**. Te higijenični toaletni predmeti nimajo v sebi nikakoršnih metalčnih snovi in so zanjamo neškodljivi. Za varnost pred brezvrednostnimi ponaredbami naj se vedno pazi na zakonito zavarovano varstveno znamko: „Glava s čelado“.

Glavna zaloga za Avstro-Ogersko:

Lekarna pri sv. Duhu, E. Tomaja naslednik **A. Winger**, Zagreb, Illica št. 12.

(3125—25) **Zaloga za Ljubljano:**

Lekarna pri Mariji Pomagaj, M. Leustek Resljeva cesta št. 1, poleg mesarskega mostu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
25	9. zvečer	734.6	21.5	sl. jzab.	jasno	0.0
26.	7. zjutraj	735.6	18.2	sl. jvzh.	jasno	0.0
"	2. popol.	734.8	30.5	sr. jzab.	skoro jas.	

Srednja včerašnja temperatura 21.5°, za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	05	"
Avstrijska zlata renta	123	"	10	"
Avstrijska kronska renta 4%	100	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%	123	"	25	"
Ogerska kronska renta 4%	100	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	952	"	—	"
Kreditne delnice	361	"	—	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	70	"
80 mark	11	"	74	"
20 frankov	9	"	51	"
Italijanski bankovci	45	"	52 1/2	"
U. kr. cekini	5	"	65	"

Dne 25. junija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	155	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcijske anglo-avstr. banke po 200 gld.	159	"	50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	441	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	26 1/2	"

Zahvala.

Vsem, kateri so izkazovali tolažilno sočutje ob boleznih in smrti našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta, brata, tasta in starega očeta, gospoda

Ivana Gusell-a

posestnika in lesotričar

posebno še prečastiti duhovščini, gospodom uradnikom c. kr. okrajnega sodišča in c. kr. davčnega urada, gospodom učiteljem, c. kr. orožniški postaji, čitalnici in požarni brambi za spremstvo, gospodom pevcem za ginjaivo nagrobno, sploh vsem udeležencem pogreba in darovateljem krasnih vencev izrekajo najtoplejšo, prisrčno zahvalo

(942)

žalujoči ostali.

V Škofji Loki, dné 24. junija 1897.

Priporoča se, paziti na to znamenje, užgano v probek, in na etiketo z rudečim orlom, ker se jako pogostoma prodajajo ponaredbe (14—4)

Mattoni's Giesshübler slatine.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

(15-143)

Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curich, Geneve, Paris, čez Klein-Reidling v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 6 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontal, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reidling v Steyr, Lince, Budejevice, Pizzenj, Marjine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontal, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregence, Curich, Geneve, Paris, čez Klein-Reidling v Steyr, Lince, Budejevice, Pizzenj, Marjine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Pariza, Geneve, Curicha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejevice, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Geneve, Curicha, Bregence, Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Lince, Pontalja. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthalja, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontalja. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipekega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejevice, Lince, Steyr, Solnograda, Beljaka, Celovec, Pontalja. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novoga mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 28 min. zjutraj, ob 2. uri 6 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

V gostilni „Pri zlati ribi“

v Ribjih ulicah števil. 6

dobé se vsak dan

sveži raki.

S spoštovanjem

(929—2)

Franjo Rozman, gostilničar.

Učenec

se vzprejme v tukajšajo špecerijsko trgovino. Imeti mora potrebno šolsko naobrazbenje, biti več obeh deželnih jezikov in zdrav ter imeti poleg tega hrano in stanovanje pri svojih roditeljih. — Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (940—1)

Holandsko-ameriška črta.

Parniki vozijo po 1krat do 2krat na teden iz Rotterdamu v New-York.

Pisarna za kajute:

Dunaj, I., Kolowratring 9.

Pisarna za medkrov: Dunaj, IV., Weyringerg. 7 A.

I. kajuta:

Od 1. aprila do 31. oktobra . . . mark 290—400*)

" 1. novembra do 31. marca . . . " 230—320

II. kajuta:

Od 1. avgusta do 15. oktobra mark 200

" 16. oktobra do 31. julija " 180

*) Po legi in velikosti kajute in po hitrosti in eleganci parnika. (492—13)

Prodajalnica

s kuhinjo

odda se s 1. majem v najem na Valva-
zorjeva trgu (prej Križevniški trg) št. 5.

Več se izve pri F. Supančič-u. (220-21)

Na prodaj je v Šmartnem pri Litiji

jednonadstropna hiša

(933-2)

z vrtičem pripravna za vsaktero obrt, ležeča tik
deželne ceste in blizu farne cerkve katera slednja se
bode v kratkem času nova gradila. Cena je 2500 gld.
— Več se izve pri A. Cerar-ji, gostilničarji v Litiji.

Izredno fine kartonaže

elegantni novi vzorci za krošnjarije dobavlja najceneje

Viljem Fuder

izdelovatelj kartonaž (903-2)

v Terezinu (Therzienstadt) na Češkem.

4 zlate, 18 srebrnih svetinj, 30 častnih in priznanih diplom

Kwizdov
korneuburški
živinski rodilni prašek.

Veterinarno-dijetetično sred-
stvo za konje, govedo in ovce.
Vporablja se že 43 let v večini
hlavov pri manjkanju jedne sla-
sti, slabem prebavljanju, za
zboljanje mleka in pomnoženje
mlečnosti pri kravah.

Cena: 1/2 škatlja 70 kr.
1/2 škatlje 35 kr.

Pristno samo z gorenjo var-
stveno znamko in se dobiva
v vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga II (267-6)

Franc Iv. Kwizda

c. in kr. avstr.-oger. in kralj. rumun. dvorni dobavitelj.

Okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaju.

Stanovanje

(836-10)

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe,
drvarnice in jednega dela vrta, se odda
s 1. avgustom t. l. v domobranski uli-
cah št. 9, nasproti domobranski vojašnici.
Naslov v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Ogersko-hrvatsko delniko pomorsko
(60) parobrodno društvo v Reki. (26)

Preko Reke

najkrajša in najvarnejša, mej
otoki se vijoča vožnja črta
(elegantni, z največjim
komfortom oprema-
ljeni, električno
razsvetljeni
parniki)

Redne
vožnje:
V noči od sobote
na nedeljo hitri
parnik v Zader-Spljet-
Gruča (Ragusa)-Castel-
nuovo-Kotor. V ponedeljek
ob 10. uri zveč. hitri parniki
Zadar-Spljet-Metković. V sredo
ob pol 11. uri dop. hitri parniki
Zadar-Kotor. V četrtek ob pol 10. uri
zveč. poštni parniki v Zader-Spljet in na
otoko do Kotora. V petek ob 1. uri pop. poštni
parniki v Lošinj, Selve, Zader, Sebenico,
Traù, Castelvechio in Spljet. Vsako nedeljo
ob 7. uri zjut. izlet Reka-Opatija-Lošinj in nazaj.

Vožni redi se nahajajo v Waldheim-ovem
„Konduktoru“ šte. 593-604.

Majhna soba

se takoj odda. (936-2)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Za premembo četrletja.

	Cena za 1/2 leta	zunaj Ljubljane
Bazar	gld. 1.62	gld. 1.74
Elegante Mode	1.50	1.06
Frauenfleiss	1.50	1.53
Frauenzeitung, vel. izdaja	2.55	2.61
Frauenzeitung, mala izdaja	1.50	1.56
Kindergarderobe	1.45	1.48
Modenwelt	1.75	1.81
Modenwelt, velika izdaja	1.75	1.81
Wäschezeitung	1.45	1.48
Welt, graziöse	1.90	1.96
Wiener Mode	1.50	1.56

Številke na ogled razpošiljam
brezplačno in franko.

Dalje priporočam:

Meggendorfer's Humoristische Blätter, tedenska izdaja za Avstro- Ogersko	2.50	2.13
Unsere Monarchie, izdaja J. Lau- renčič, v 24 mesečnih zvezkih po 3. zvezek izide prihodnji teden.	1.50	1.51

(904-2) Naročbe sprejemlje:

J. Giontini-ja knjigarna v Ljubljani.

Nagrobne vence

v največji izberi in
po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov
v vseh barvah

(98-46) priporoča

Karol Recknagel.

Št. 20.694.

Razglas.

(865-3)

Podpisani magistrat naznanja, da velja od 1. julija 1897 naprej
v Ljubljani sledeča prevozniska tarifa:

Maksimalna vozna tarifa za prevoznike v Ljubljani.

§. 1.

I. Za vožnjo po mestu in predmestjih plača se:

za prvo četrt ure: z enim konjem	30 kr.
z dvema konjema	40 "
za vsako daljno četrt ure: z enim konjem	25 kr.
z dvema konjema	30 "

II. Za vožnjo s kolodvorov od vlakov v mesto in pred
mestje brez ozira na dobo vožnje se plača:

a) po dnevi: z enim konjem	40 kr.
z dvema konjema	60 "
b) po noči: z enim konjem	50 "
z dvema konjema	80 "

Za prtljago, katere voženec noče ali ne more imeti v vozu, katera
se torej vozi na kozlu, plačati je 15 kr.

§. 2.

Ta vozna odredbina velja jednako za vse dni, tudi za nedelje in praz-
nike, za vsako vreme in ne gledé na to, se li vozi več ali manj oseb.

§. 3.

Vsaka začeta četrt ure se šteje za celo, če tudi še ni pretekla.

Pri naročenih vožnjah velja vožnja za pričetu s tistim časom, za kateri
je voznik naročen in tudi pride na odmenjeni kraj.

Ako pride pozneje, kakor je naročen, računati je voznino od časa prihoda.

§. 4.

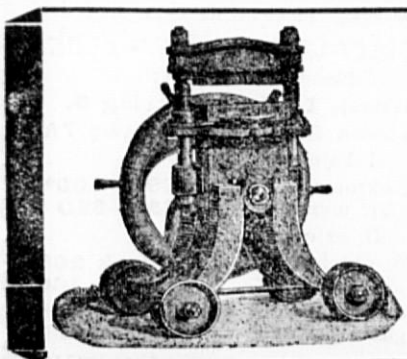
Če je pri kaki vožnji plačati mitnino, plačati jo mora voznik, toda na
račun vožencev.

§. 5.

K dnevu se štejejo v mesecih maju, juniju, juliju, avgustu in septembru
ure od 6. zjutraj do 9. zvečer, v drugih mesecih pa od 7. zjutraj do 6. zvečer.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 9. junija 1897.

Popolne strojne uprave

za (106-24)

parne opekarnice

dobavljajo kot glavno specialiteto

Friderik Wannick & Comp.

tovarna za stroje v Brnu (Moravsko).

— Nad 800 tovarn instaliranih. —

Razglas.

Podpisani mestni magistrat naznanja, da se od 1. julija t. l.
nadalje prodaja premoga po hišah ne bode več
izključevala, temveč s posebne vrste piščalkami, ki
se smejo rabiti le po hišnih vezah in na dvoriščih, zmerno in le
toliko, kolikor je potrebno, naznanjevala. Vsako dru-
gačno naznanilo, pa tudi čezmerno in razposajeno piskanje po hišah in dvo-
riščih, kakor tudi piskanje po ulicah sploh, je osobam, ki naznanjajo prodajo
premoga, strogo prepovedano, in mestnemu magistratu bode ustreženo, ako
mu občinstvo samo prijavlja imena onih razvažalcev premoga, ki bi utegnili
ravnati proti tej prepovedi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 15. junija 1897.

(932-2)

Št. 2882.

(941-1)

Prostovoljna prodaja.

C. kr. okrajno sodišče na Vrhniki naznanja, da se bode

dné 2. julija 1897

dopoludne ob 8. uri pričeni na licu mesta v Preserju v zapuščino
dné 11. junija 1897 v Preserju zamrle Katarine Zwar spadajoče in sodno
na 1028 gld. 69 kr. inventarjeno

raznoverstno štacunsko blago

in pa druga, sodno na 284 gld. 83 kr. cenjena hišna in sobna oprava
potom prostovoljne dražbe, in sicer štacunsko blago vse po čez skupaj, druga
oprava pa na drobno proti gotovemu takojšnjemu plačilu razprodajalo. Tudi
se bode ravno isti dan štacuna, to je hiša v Preserju št. 24 z
magacinom in ledenico vred na 6, oziroma 12 let v najem
oddala.

Na Vrhniki, dné 23. junija 1897.

Razglas.

Pri ljubljanskem magistratu izpraznjeno je

mesto magistratnega koncipista

s prejemki V. činovnega razreda.

Za to službo treba je prosilec dokazati, da so dovršili juridične stu-
dije na kakem tuzemskem vseučilišču, ter z dobrim uspehom prebili teoretične
državne izpite in pa praktični izpit v političnem uradovanju. Prošnje za to
službo, katere morajo biti opremljene z dokazili o predpisani usposobljenosti
o starosti, o znanju jezika, o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah
vložiti je pravilnim potom do 31. julija letos pri podpisnem magistratu

Mestni magistrat ljubljanski

dné 10. junija 1897.

(883-2)

Avugust Repič

sodarski mojster

(61—25)

v Ljubljani, Kolezijske ulice št 16, v Trnovem
se priporoča slav. občinstvu in naznanja, da izdeluje in po-
pravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in meh-
kega lesa po najnižjih cenah.
Tudi prodajam in kupujem staro vinsko posode.

Lepo posestvo

blizu 80 oralov, ne daleč od postaje in mesta
na Dolenjskem se z „fundus instructus“
in letino takoj in vredno proda.
Ponudbe naj se pošiljajo: **K. Rajhen-
burg, Štajersko.** (915—3)

V najem se daje hotel.

Zaradi družinskih razmer se daje v najem pod ugod-
nimi pogoji obče znani hotel „zur Stadt Pola“ v Pulji.
Hotel in restavracija sta opravljena popolnoma z
elegančnim pohištvo, imata 12 sob za popotnike, veliko
dvorano za obed, posebne sobe za goste, veliko kuhinjo s
postranskimi sobami in veliko klet: dalje veliko plesno
dvorano z odrom, veliko verando in najlepši in največji
senčnati vrt, jedini, ki je pripraven za velike koncerte.
Veščaki v tej stroki, kateri morajo znati slovenski,
nemški in po možnosti italijanski jezik, naj se za natančne
informacije obrnejo direktno na gosp. **Viljema Gruma**
v Pulji. (Istra.) (901—2)

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtveka
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim
potem kot balzam, zadobi pa
čudevit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
njim obraz ali drugi deli polti,
ločijo se že drugi dan ne-
znatne luske od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti pode-
ljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagio
pege, žolčavost, ogerce, nosno rdečico, zajedce in
druge nesnaužnosti na polti. — Cena vreč z navodom
vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (329—8)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vzprejema **W. Henn, Dunaj, X.**

Lavn-Tenis igre

Croquet igre

Igre s keglji

Šahove igre

Domino igre

Dirkalne igre

Družinske igre

priporoča

Fr. Stampfel

v Ljubljani

Kongresni trg

Tonhalle.

(882—4)

H. Kenda v Ljubljani

prevzame

naročila za moderce po meri od gld. 4.— na-
prej; garantira za dobro fasono in vzame vsacega
nazaj v slučaju, da ne vgaia;

prevzame

moderce za snažiti in jih popravlja kakor nove;

ima

največjo izber gotovih dunajskih in francoskih
modercev, ki so izvrstno vrezani in iz najboljšega
materijala po sledečih cenah:

Modero „Valerie“, visoka fasona, kakor Stefanie,
kval.: 504 rožena kost gld. 3.20
„ 503 ribja „ „ 5.10

Modero „Princess“, viška fasona, lahak, hladni
moderc za poletje,
kval. 505 creme gld. 3.40, kval. 509 iz belega pla-
ttenaga batista gld. 5.30.

Modero „Stefanie“, visoka fasona iz platnenega
sivega ali svitlorujavega croisa z ribjo kostjo,
kval. 500 507 86 81 503 512
cena gld. 1.90 2.— 2.20 2.60 3.20 3.25

Moderc „Victoria“, hišni delavni moderc, posebno
priporočajoč damam v drugem stanu,
kval. C D M
cena gld. 2.50 3.50 5.—

Moderc „Stefanie“, visoka fasona z nepristnimi
ribjimi kostmi,
kval. 75 76 77 78 79 501 505
cena gld. —70 —85 1.10 1.30 1.45 1.70 1.75

Moderci iz rastlinskih dret, (Pflanzendrat),
za visoki život gld. 2.25
„ nizki „ „ 1.40 (408—5)

Ravnodržalec, (Geradehalter) za dečke in dekleta,
patentiran kot najizvrstnejši te vrste
kval. 511 z jeklenim hrptom gld. 2.30
„ 510 „ koščenim „ „ 2.80

P. N. trgovci dobijo rabat.

V najem se dá

dobro poslujoča

trgovina z mešanim blagom

in

(919—5)

gostilna

z ledenico, vrtom in nekaj zemljišča. — Več pove **Adolf
Eichberger v Ponkvi (Ponigl)** ob južni železnici.

Vsak kašelj } se temeljito
Vsaka hripavost } odpravi samo
katarnim uničevalcem } s Krause-ja

(dobrookusne konfiture). (561—9)

Zavožeki po 25 kr. se dob vajo v Ljubljani pri: **Milana
Leustek-u**, lekarna pri „Mariji Pomagaj“; **Ubaldu pl.
Trnkóczy-ju**, lekarna „pri enorogu“; **Gabr. Plecolt-ju**,
lekarna „pri angelju“; **J. Mayr-ju**, lekarna pri „zl. jelenu“.

Št. 316.

Razpis službe.

(924—2)

Na mestni deklški osemrazrednici ljubljanski
je stalno popolniti

V. učno mesto

s prejemki III. plačilne vrste in postavnimi starost-
nimi dokladi.

Prosilke za to službo imajo svoje pravilno
opremljene prošnje predpisanim potom vložiti sem-
kak najpozneje do 12. julija letos.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani

dné 17. junija 1897.

Pristno Brnsko sukno

za poletje in jesen.

Kupon 3-10 m dolg.	gl. 4.80 iz dobre
za popolno moško	gl. 6.— iz boljše
obleko (suknja).	gl. 7.75 iz flae
hlače in telovnik	gl. 9.— iz flaejše
stane samo	gl. 10.50 iz najfla.

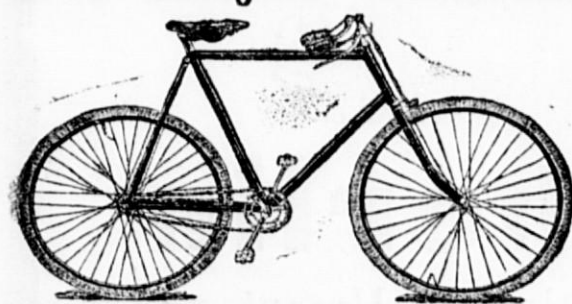
Jeden kupon za črno salonsko obleko gld. 10.—,
kakor sukno za površnike, turistiški lodei, najfinejša
grebenine in vse druge vrste sukna razpošilja po to-
varniških cenah kot rečna in solidna najboljše znana
zaloga tovarne za sukno (272—20).

Siegel-Imhof, Brno.

Vzorec brezplačno in poštne prosto. Jamól
se za pošiljatev po vzoru.

Ugodnosti, naročiti blago naravnost pri gornji
firmi v kraju tovarne, so precejšnje: Velika
izber, vedno novo blago, določene najnižje cene,
najpozornejša izvršitev tudi manjših naročil itd. itd.

Prva kranjska izdelovalnica novih bicikljev

Josip Kolar

v poslopji stare pošte.

Najuljudnejše javljam slav. p. n.
občinstvu, da imam v zalogi

kolesa (biciklje)

svojega domačega izdelka

in jih priporočam vsem kolesarskim prijateljem in vsem, ki domačo obrt radi podpirajo.

Za vsako doma izdelano kolo jamčim dve leti.

Imam pa tudi veliko zalogo najfinejših angležkih in dunajskih koles po
menavadno nizkih cenah.

Ker imam sedaj urejeno delalnico za nova kolesa, zmožen sem kolesa prenare-
jati, ponikljati in lakirati, iz starih nove narejati in izvrševati najtežav-
nejša popravila najboljše in najtočnejše.

Zamenjavam tudi z ugodnimi pogoji nova kolesa s starimi.

Z velespoštovanjem se uljudno priporočam

Josip Kolar.

(358—18)

Zaloga oblačilnega blaga iz konkurzne mase

Rudolfa Bayer-ja

v Ljubljani, Stari trg števil. 5

se bode od dné 9. junija naprej

na debelo in drobno po nizki ceni v moji
začasni filijali prodajala.

V zalogi se nahaja

mного volnenega blaga za ženska krila, perilnih
kambrikov in vsake vrste podlog za obleke.

Tudi se prodá

Werthheimova blagajnica in trgovinska oprava.

V Ljubljani, dné 8. junija 1897.

(856—7)

Feliks Urban.

Kranjsko Hotel Fischer Kamnik.

Ponižno podpisani slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je s
1. majem letos občeznani

hotel Fischer

v mestu Kamniku, najprijetnejšem zavetišču in kopališču

prevzel zopet v lastno reliko.

Priporočajoč se slavnemu občinstvu za obilni obisk, naznanja, da bode
skrbel prav posebno zadovoljiti cenjene goste z izborna vinsko kapljico,
z vselej svežim pivom, z dobro, okusno, gorko in mrzlo kuhinjo.

V hotelu se nahaja mnogo sob za prenočišče, istotako
se oddajajo ondot letna stanovanja.

S spoštovanjem **Fran Fischer.**

(764—7)

Do 1. junija in od 1. septembra stanovanjske tarife za 25% znižane.

Zdravišče

Krapinske Toplice

na Hrvatskem

od zagorjanske železniške postaje „Zabok-Krapinske-Toplice“ oddaljene
za jedno uro vožnje, so odprte od 1. aprila do konca oktobra. 30° do 35° R.
gorke akrototerme, ki eminentno vplivajo proti protinu, mišični in členski
revmi, in njih posledičnih boleznih, pri iski, nevralgiji, kožnih bo-
leznih in ranah, kronični Brightijevi bolezni, otrpenju, kroničnem
materničnem vnetju, eksudatih parinterinialnih vezin. Velike basinske,
polne, separatne kopeli, kopeli v marmornatih banjah in tušne
kopeli, izvrstno urejene potilnice (sudariji), masaža, elektrika,
šved. zdravilna gimnastika. Priročna stanovanja. Dobre in ne drago
gostilne; stalna topla godba, katero oskrbuje godba o. in kr. peš-
pelka nadvojvode Leopolda št. 53. Obširni senčni sprehodi itd. Od
1. maja vozijo slednji dan omuibni v Zabok in Poljane.

Kopališki zdravnik dr. Pavel pl. Oreskovic. Brošure se dobe v vseh
knjigarnah. Prospekte in poročila pošilja

(537—11)

kopališčno ravnateljstvo.

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb
 Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6
 priporočila in namešča (938)
 službe iskajoče vsake vrste
 (moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-
 likor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

Dva učenca

iz dobre hiše, nemškega in slovenskega jezika zmožna, se
 vzprejmeta v trgovini z mešanimi blagom Adolfa
 Eichbergerja v Ponikvi (Ponig). (920-3)

Reinighausovo marčno pivo

vedno sveže točeno čez ulico kakor tudi
 od 10 steklenic naprej in v praktičnih zabojih po 25
 steklenic a 0,5 litra, najceneje zaračunano in brez
 stroškov na dom postavljeno, priporočila najudaneje

Peter Krisch

gostilna „Pri lovcu“

Tržaška cesta št. 17 — Rimska cesta št. 20.

Istotam je lep, popolnoma prahu prost gostil-
 niški vrt s kegljiščem, izborna pristna dolenska,
 istrijanska in štajerska namizna in butilska vina
 in dobra jedila. (926-1)

Tirolska vinska veletrgovina
 prve vrste išče dobro uvedenega

zastopnika
 pod ugodnimi pogoji. — Ponudbe pod „V. 2353“ odprav-
 lja Rudolf Mosse na Dunaji. (863-5)

!! Redek slučaj !!

Krasna žepna remontoir-ura z verižico vred
 gl. 2-90 za samo gl. 2-90.

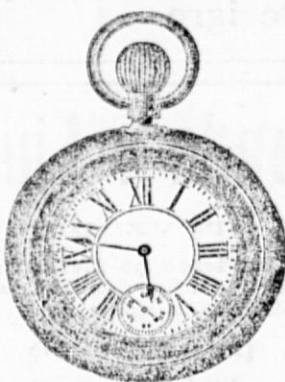
Po naročilu
 ene izmed naj-
 večjih tovarn
 za žepne ure,
 katere jedini
 zastopnik
 sem, naj vso
 na Dunaju le-
 žečo zalogo
 teh remontoir
 ur oddam za
 še nikdar

tako čudovito
 nizko ceno le
 gl. 2-90
 vsakomur.

Wiener Uhren-Vertretung Blodek

Wien, II/3, Herminengasse 19/N.

NB. Na stotine priznanih pisem in naknadnih naročil
 teh ur je na vpogled razpoloženi. (928-1)

Slehernemu
 povrnem takoj
 denar, če bi
 mu ura ne šla
 prav ali bi mu
 ne ugajala.

Vsaka naj-
 ročba je torej
 brez rizike.

Dobivajo se
 dokler je ka-
 zaloge, proti
 poštnemu po-
 vzetju, ali če
 se znesek vpo-
 šlje naprej,
 pri

Turistom, častnikom, peš-potovalcem se najboljše
 (645) priporočila gotovo učinkujejo Benoit-ov (15)

Salicyl-obliž za kurja očesa

v pismih a 40 vinarjev proti kurjim očesom, trdi koži
 itd. Zaloga pri g. J. Mayer-ju, lekarnarju v Ljubljani.

Pisarja

z lepo pisavo vzprejme neki advokat v Gorici.
 Laščine ni treba znati.

Ponudba: naj se pošiljajo upravnistvu „Slov.
 Naroda“. (939-1)

Ljudevit Borovnik

(109)

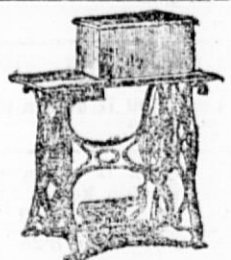
(24)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporočila v izdelovanje vsakovrstnih pušek
 za lovcu in strelce po najnovejših sistemih pod popol-
 nim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice,
 vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in
 dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. prokuševalnici
 in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Največja zaloga
bicikljev
 in
 šivalnih strojev.
 po najnižjih cenah.

Fini bicikelji z vsemi pripravi in z jamstvom po 110 gl. d.

Glavna zastopstva najboljših tovarn imam le jaz, in sicer:

**Styria, Swift, Helikal, Premier, Neuman, Kurir,
 Germania, Kaiser in angleške.**

Vsa popravila se točno in ceno izvršujejo. — Stara kolesa zamenjavam.

Za obilen obisk se priporočila in vabi

Ceniki zastoj in se
 (937-1) pošiljajo tudi po pošti.

Fran Čuden

urur v Ljubljani.

Prva hrvatska tovarna salam, suhega mesa in masti M. Gavrilović sinova v Petrinji

Čast nam je opozarjati p. n. družine, gostilničarje in trgovce
 na našo

čisto domačo mast.

Da bode p. n. občinstvo, katero kupuje mast, osigurano, da
 dobiva pravi domači nepokvarjeni proizvod, dali smo našo mast
 razkrojiti v „Javnem razkrojnem zavodu dra. S Bošnjakovića
 v Zagrebu“ ter nam je bil priobčen 22. decembra 1896 natančni
 razkrojni uspeh s tem-le zaključkom:

„Izcvrta mast, ki nam je bila predložena, je povsem
 čista, naravna svinjska mast; v njej ni niti najmanjše onih
 nič vrednih živalskih in drugih primeskov, s kojimi se to-
 likrat svinjska mast pači v nji tudi ni onih primes, ki
 provzročajo večjo težo ter ni mešana z vodo.“

Ker nam je glavna naloga, da vzdržimo priborjeno dobro ime
 naših proizvodov, prosimo p. n. občinstvo, da nas v našem strem-
 ljenji podpira s tem, da daje našim izdelkom prednost pred tujim
 blagom. Pripomnimo, da se naša mast prodaja v posodah, na kojih
 je naša firma.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah na Kranjskem in Spodnjem
 Štajerskem.

Cenike pošiljamo na zahtevo zastoj in franko ali naravnost
 ali po naših zastopnikih gg. **A. Butscher, Ljubljana; C. Walzer,
 Celje; A. Stöcker in drug, Gorica.**

Z odličnim spoštovanjem

(648-8)

prva hrvatska tovarna salam, suhega mesa in masti

M. Gavrilović sinova v Petrinji.

Zobozdravnik A. Paichel

Pod Trančo št. 2, poleg čevljarskega mostu, I. nadstropje
 ustavlja na najnovejši in najboljši način (16-29)

umetne zobe in zobovja

brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije.

Odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca.

Specijaliteta proti stencom, bolham, kuhinjskim mrčesom,
 molom, parazitom na domačih živalih i. t. d. i. t. d.

Zacherlin

ima čudovit učinek! Umori nepre-

kosljivo gotovo in hitro vsako vrsto mrčesov in ga za
 to hvali in išče na milijone odjemalcev. Njegovi znaki
 so: 1. Zapečatena steklenica, 2. ime „Zacherl“.

Ljubljana:	Škofjaloka:	Vrhnika:
Janez Fabian, F. Groschl, Karol C. Holzer, Edvard Hajek, Ivan Jebačn, Anton Ječminek, Jeglič & Leskovic, Karol Karinger, Mihael Kastner, J. Klauer, Josip Kordin, Anton Krišper, Peter Lasnik, Mih. Lavriča nasledniki, Alojzij Lenček, Ivan Perdan, Karol Planinšek, A. Šarabon, Viktor Schiffer, Jakob Spoljarič, Anton Stacul, M. E. Suppan, Fran Terdina, Urad. konsum. društvo.	F. Burdych, M. Žigon. Kočevje: Fran Loy, Peter Petschke, Matija Ram, Fran Schleimer. Velike Lašče: Ferd. M. Dogavec. Krško: F. H. Aumanns sin, R. Engelsberger. Hrib: A. Bučar, Fran Kovač. Idrija: Fran Kloss. Kranj: Fran Dolenz, K. Šavnik, I. pri sv. trojici. Lož: F. Kovač. Kostanjevica: Alojzij Gatsch. Litija: Lebinger & Bergmann. Radovljica: Friderik Homan, Oton Homan, A. Roblek.	M. Briley. Mokronog: Jožef Errath, B. Šbil pri škofu. Tržič: Ferd. Reitharek. Rateče: Ivan Haller, J. Trepetschnigg. Zagorje: Marija Hafner, R. E. Mihelčič, Ivan Müller starejši. Zužemberk: Jakob Dereani. Kamnik: Alojzij Cerar. Draga: P. S. Tnrk. Trebnje: Jakob Petrovič, Črnomlj: Andrej Lackner, Karol Müller. Bled: Oton Wölfling, Pavel Homan. Vipava-Vrhoplje: Fran Kobal.

(822-4)